

185.

Moderato

(J. Horvát, [1880])

Mi - lá, čo ro - bíš v ro - se stu - de - nej? Vi - jem ti
pier - ko, pier - ko, pie - reč - ko z ru - že čer - ve - nej.

Milá, čo robíš
v rose studenej?
Vijem ti pierko,
pierko, pierčko
z ruže červenej.

Čo si neprišiel,
keď som kázala;
už som ja pierko,
pierko, pierčko
inému dala!

Z ruže červenej,
aj z majeránu;
prídiže, milý,
milý, premilý
ráno v nedeľu.

Preč' si ta dala,
ja som nekázal;
kýže ti Perun,
Perunský Perun
zuby ukázal?

186.

Andante

(Verešvársky, [1880], Prešporská, [Bratislavská])

[1-3]Jaj, však ma bo - lí! Bo - lí ma
[2.]Bo - lí ma
[3.]Bo - lí ma
ko - lien - ko, pi - chlo ma po - lien - ko.
po - de - šev, fra - jír ma o - de - šeu.
aj pa - ta, však on prin - de, špa - ta.
D. C. al Fine

Jaj, však ma bolí!
Bolí ma kolienko,
pichlo ma polienko.
Jaj, však ma bolí!

Jaj, však ma bolí!
Bolí ma podešev,
frajír ma odešeu.
Jaj, však ma bolí!

Jaj, však ma bolí!
Bolí ma aj pata,
však on prinde, špata.
Jaj, však ma bolí!

V 1. vyd. je text iba pod notáciou. V notácii je namiesto prvej dvojčiarý pravosmerné repetičné znamienko, avšak spätné — na konci — chýba.

Andantino

([Redakcia, 1880])



Chodí šu-haj po dvo-re, klo-pe na dve - re,
vo-lá, bu-dí svoju mi-lú v tma-vej ko-mo - re: Spíš, má mi-lá,
či ču-ješ? Ak ma ver-ne mi-lu-ješ, o - tvor mi dve - re!

Chodí šuhaj po dvore, klope na dvere,
volá, budí svoju milú v tmavej komore:
Spíš, má milá, či čuješ?
Ak ma verne miluješ, otvor mi dvere!

Bárs by spala, bárs nespala, hore nestanem,
moje srdce zatvrdnuté jako ten kameň;
otec mi zakazuje,
mati mi zabraňuje, tvoja nebudem!

Kebys' ma tak milovala, jako ja tebä,
veru bys' mi otvorila v mojej potrebe;
ale mňa nemiluješ,
svevoľne ma sužuješ — Parom do tebä!

Ja som tebä síc miloval, kýms' verná bola,
ale si už všetku lásku u mňa stratila;
zostaň, tedy, komu chceš,
už ty moja nebudeš, duša falošná!

Melódia: Sl. sp. D 1813 — Sl. sp. D 220 — [Sl. sp. D 155] — [Sl. sp. D 1930].

188.

(Andantino) (Dr. Em. Hermann), [1880], Buča [Budča], [Zvolenská]



A - ko - že já pò - jdem cez tie
 bie - le ho - ry; — kaž - dá má ma - mič - ku,
 kaž - dá má ma - mič - ku, mo - ja v čiernej ze - mi.

Akože já pòjdem
 cez tie biele hory;
 [: každá má mamičku, :]
 moja v čiernej zemi.

Moja v čiernej zemi
 nohami do dverí;
 [: na jej hrobe rastie :]
 rozmarín zelený.

A já ten rozmarín
 nikdy neotrhnem,
 [: moju dobrú mater :]
 nikdy nezabudnem.

Jaj, mamička moja,
 budem sa vydávať;
 [: prídteže mi, prídte :]
 vienočok oddávať.

Vienočok oddávať
 a stoly pripraváť;
 [: jaj, mamička moja, :]
 budem sa vydávať.

Jaj, mamička moja,
 staňteže mi hore;
 [: urobte poriadok :]
 v tom sirotskom dvore.

Jaj, djeučička moja,
 já ti už nestanem,
 [: už já teba nikdy :]
 vyprávať nebudem.

V 1. vyd. začína nápev notou a¹.

*

Melódia : [Sl. sp. D 6] — [Sl. sp. I 399] — [Sl. sp. II 432].

189.

Žalhavo

J. Slujka, 1880, Hont

Umriem, umriem, a - le ne-viem ke - dy! Keď ja umriem,
le-žat budem, tak-to si ja spievať budem:
hop, cup, tra-la-la,
hop, cup tra-la-la!

Umriem, umriem,
ale neviem kedy!
Keď ja umriem, ležat budem,
takto si ja spievať budem: +)
([: Hop, cup, tralala! :])

+) Tu prispievateľ uviedol: Ostatok doplní Jano z Búdy. Myslený je tým pravdepodobne Jozef Gašparík. Prvá redakcia doplnila túto časť nápevom uvedeným v malej osnove. Môže tu však ísť aj o *instrumentálnu* dohru.

V 1. vyd. začína nápev notou c².

Melódia: [Sl. sp. I 190].

*

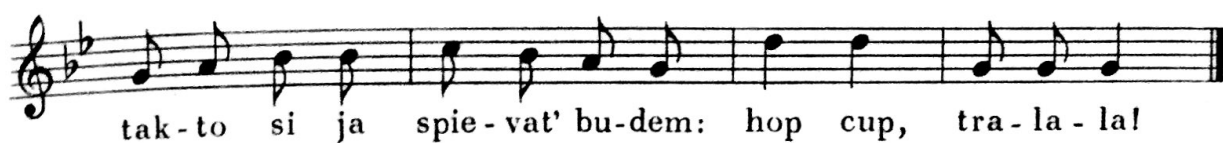
190.

Variant

Andante

(J. Horvát, [1880])

U - mrem, a - le u - mrem, a - le ne-viem ke - dy,
u - mrem, u-mrem ke - dy te - dy;
a keď u-mrem, le-žat' bu-dem, hop cup, tra-la-la,



Umrem, umrem, ale neviem kedy,
ale umrem, umrem kedy tedy;
a keď umrem, ležať budem, hop cup, tralala,
takto si ja spievať budem: hop cup, tralala!

A keď umrem, potom ležať budem,
a to si ja ešte spievať budem.
Ej, keď umrem, ležať budem, hop cup, tralala,
takto si ja spievať budem: hop cup, tralala!

Melódia: [Sl. sp. I 189].

191.

Allegro

(J. Horvát, [1880])



Pod horou datelina,
žala ju Katarina;
žala, žala, našala si,
postretli ju dva valasi.

Čakaj ty, Katarina!
Čia je to datelina?
Čia by bola, — môjho pána,
čo tam býva pod horama.

Nemám sa kedy baviť,
musím sa domov náhliť,
lebo by ma mati lála,
že som s vami dlho stála.

Mamka ťa nebude láť,
keď budeš s nami tu stáť,
lebo mamka dobre vedia,
že ty máš byť moja žena.

Melódia: [Sl. sp. I 126].